№ 195. Sobota 25. Sierpnia 1855. Rok Gazecie 45.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k. Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

MONARCHYA AUSTRYACKA.

Rzecz urzędowa.

Wiédeń, 20. sierpnia. Dnia 21. sierpnia 1855 wyjdzie w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiédniu i będzie rozesłany XXXI. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 138. Dekret ministeryum finansów z 6. sierpnia 1855, względem zaprowadzenia Najwyższego patentu z 26. stycznia 1853 w lombardzko-weneckiem królewstwie.

Nr. 139. Rozporządzenie ministeryum finansów z 6. sierpnia 1855, prawomocne dla znajdujących się w powszechnym celnym związku krajów koronnych, z sprostowaniem i odmianą powszechnej celnej taryfy z dnia 5. grudnia 1853.

Nr. 140. Dekret ministeryum finansów z dnia 6. sierpnia 1855, tyczący się sprostowania alfabetycznego spisu artykułów, zniżonych i wolnych od opłaty cła na Elbie.

Nr. 141. Dekret ministeryum finansów z dnia 11. sierpnia 1855, obowiązujący wszystkie kraje koronne, którym się ogłaszają przepisy względem emisyi nowych banknotów po *dziesięć* reńskich.

Nr. 142. Dekret ministeryum finansów z 13. sierpnia 1855, prawomocny dla wszystkich krajów koronnych, w których jest obowiązujący regulamin cła i monopolu państwa, którym się uwalnia od kontroli w okręgu Pogranicza dalmatyńskiego wino tudzież proste wino w beczkach z kantonu tesyńskiego.

Nr. 143. Dekret ministeryum finansów z dnia 13. sierpnia 1855, do wszystkich krajowych władz finansowych, względem uwolnienia od stęplu losów w niektórych artykułach puszczonych na loteryę.

Nr. 144. Rozporządzenie ministeryów spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 18. sierpnia 1855, względem zakazu rozdrobniania domów w mieście Oedenburg.

Sprawy krajowe.

Lwów, 24. sierpnia. Wśród strasznej klęski, która nawiedziła stolicę naszą, straciła znaczna liczba rodzin swych żywicieli i mnóstwo sierot zostało bez przytułku.

Magistrat troskliwy o los nieszczęśliwych wdów i sierot, tudzież pomny obowiązku zapobiegać usilnie wzmagającej się nędzy, postanowił w porozumieniu z radą gminy, wybrać komitet z radców gminy pod przewodnictwem i kierunkiem przełożonego magistratu, i podać pomocną rękę rodzinom, które podczas panującej epidemii straciły swych żywicieli i oraz zająć się staraniem o pozostałe sieroty.

Komitet ten poparty ze strony duchownych stolicy zawiązał się ku uświetnieniu urodzin Jego c. k. Apostolskiej Mości dnia 18. sierpnia r. b.

Można tuszyć, że mieszkańcy Lwowa przy swej niewyczerpanej dobroczynności, zechcą w każdym względzie popierać to dzieło ludzkości. — Z Magistratu król. stoł. miasta Lwowa.

(Nowiny dworu. — Konferencya ministra pruskiego u hr. Boul.)

Wiédeń, 20. sierpnia. Jego Mość przybył dzisiaj zrana z Laxenburga do Wiédnia i udzielał przez kilka godzin audyencyi. Jego cesarzew. Mość Arcyksiążę Ludwik Wiktor wyjechał wczoraj do Ischl. — Jego cesarzew. Mość Arcyksiążę Rajner wyjechał dziś do Neunkirchen.

Pan hr. Arnim przybył tu wczoraj o godzinie 7. zrana z podróży swojej do kąpiel i miał w południe dłuższą konferencyę z Jego Excelencyą p. ministrem spraw zewnętrznych hr. Boul.

(Mianowania.)

— Minister sprawiedliwości przyzwolił na upraszane przeniesienie adjunkta sądowego, Faustyna Józefa *Zuk Skarzewskiego* i Alexandra *Jasińskiego* w drodze dobrowolnej zamiany, a mianowicie pierwszego z Lwowskiego do Krakowskiego, a drugiego z Krakowskiego do Lwowskiego sądu krajowego.

(Zamiana dawniejszych na nowe 10reńskowe banknoty.)

C. k. ministeryum finansów wydało następujące z d. 11. sierpnia rozporządzenie:

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 7. sierpnia r. b. przyzwolić na wydanie nowych banknotów dziesięcio-reńskowych w zamian za będące teraz w obiegu banknoty tej kategoryi, a to według postanowień następującego tu obwieszczenia banku z dnia 1. sierpnia 1855 i z tą uwagą, że istnące co do banknotów uprzywilejowanego austryackiego banku narodowego w ogóle rozporządzenia zastosowane być mają także i do nowych banknotów.

Dla kas publicznych obowiązującą jest zasada zachowywana zwykle przy ściąganiu banknotów z obiegu, że dawne banknoty przy odsyłkach pieniężnych i wypłatach kas między sobą użyte być mogą przez ciąg dalszych trzech miesięcy nad wyznaczony na obieg prywatny termin, to jest do ostatniego września 1856.

Obwieszczenie.

Dyrekcya austryackiego banku narodowego postanowiła za przyzwoleniem wysokiego c. k. ministeryum finansów, ściągnąć znajdujące się teraz w obiegu *banknoty po 10 złr.* V. formy, a natomiast wydać *nowe banknoty* VI. formy takiej samej kategoryi.

Opisanie tych banknotów nowych ogłoszone będzie powszechnie osobnym dodatkiem.

Przy zamianie wspomianych banknotów V. formy trzymać się należy następujących postanowień:

1. Banknoty 10cio reńskowe V. formy przyjmowane być mają od 1. października 1855 do ostatniego czerwca 1856 we wszystkich jeszcze kasach bankowych tak w *Wiédniu* jak i w krajach koronnych, w drodze zamiany i przy wypłacie.

2. W kasach wymiany banknotów w *Lublanie, Klagenfurcie, Gorycyi, Salcburgu, w Czerniowcach i w Krakowie* odbywać się ma zamiana zostających teraz w obiegu banknotów 10cio-reńskowych V. formy za nowe banknoty tejże kategoryi VI. formy, począwszy od 1. października r. b., i trwać tak jak i w innych kasach bankowych w krajach koronnych do ostatniego czerwca 1856.

3. Począwszy od 1. lipca 1856 do ostatniego września 1856 przyjmowane być mają banknoty 10cio-reńskowe V. formo jeszcze tylko w kasach bankowych w Wiédniu, tak przy wymianie jak i wypłacie.

4. Po upływie tego terminu udać się należy względem wymiany wspomnionych banknotów bezpośrednio do dyrekcyi bankowej w *Wiédniu*. — Wiédeń 1. sierpnia 1855.

Ameryka.

(Panama obwieszcza się państwem udzielnem.)

Dziennik *Patrie* donosi, że *Panama* oderwała się od Nowej Grenady i ukonstytuowała się samoistnie. Justo Arosemena został prowizorycznym naczelnikiem państwa nowego. Zastępstwo narodowe zebrało się następnie, i wybrało Franciszka Fabrego swoim prezydentem. Dziennik wspomniony robi przy tem i tę jeszcze uwagę: „Oderwanie się Panamy można było łatwo przewidzieć, zwłaszcza te nowe wpływy i znaczenie, jakiego miasto i prowincya Panamy nabrała od czasu kolei żelaznej na cieśninie.“

Anglia.

(Wyraźny zakaz wywozić żelaziwo ku stronom nieprzyjacielskim.)

Rada ministeryalna angielska rozważywszy stosowność zakazu wywożenia pewnych artykułów, które mogą być użyte do prowadzenia wojny, odwołując się do rozkazu Jej Mości królowej z d. 18. lutego 1854 zakazała wywóz pewnych gatunków żelaza i płyt żelaznych do wszystkich miejsc Europy na północ od Dunkierki lub na morze śródziemne na wschód od Malty.

Francya.

(Poczta paryska. — Świetny wjazd J. Mości królowej Wiktoryi do Paryża. — Ugody o dostawę odzieży. — Pokój i swoboda w Algieryi. — Studnie artezyjne w Saharze.)

Paryż, 19. sierpnia. *Monitor* ogłasza długie sprawozdanie o przybyciu królowej Wiktoryi do Paryża. Dla braku miejsca pomijamy długi opis dekoracyi wzdłuż drogi, którą przejeżdżał orszak i przytaczamy z urzędowego sprawozdania tylko ustępy tyczące się samego przyjęcia Jej Mości królowej Angielskiej.

„Wjazd Jej Mości królowej Wiktoryi do stolicy Francyi, pisze *Monitor*, enstuzyatyczne i prawdziwie serdeczne przyjęcie jakiego

doznała, stanowić będą jedną z najpiękniejszych i najświetniejszych kart w historyi obydwóch narodów połączonych odtąd najściślejszemi i nierozerwanemi węzłami.

Około drugiej godziny pozamykano sklepy i warsztaty, targowice nagle stanęły puste i nowe tłumy ludu rozlały się wzdłuż drogi, którędy miał przyjeżdżać orszak, a gdzie ciżba tak już była wielka, iż się zdawało, że niebędzie miejsca ani na jedną już osobę. Klasa robotnicza odznaczała się między wszystkiemi swą wesołością, szczerością i swoboda. Niezliczone korporacye paryskie, z przedmieść i wsi na kilka mil odległych, defilowały z chorągwiami na czele udając się śpiesznie na wyznaczone stanowiska.

Niepotrzebujemy mówić o uczuciach armii i gwardyi narodowej. Królowa jechała od rogatki Strasburskiej aż do St. Cloud podwójnym szpalerem (gwardya narodowa po prawej, armia po lewej stronie); mogła widzieć, jakie uniesienie ożywiało wszystkich tych mężów i jak byli szczęśliwi łącząc w jednym okrzyku imiona Cesarza i dostojnej Jego Sprzymierzonej.

O godzinie szóstej książę Napoleon przybył na dworzec, gdzie już czekali marszałek Magnan, prefekt departamentu Sekwany i prefekt policyi Galerye i trybuny pełne były dam strojnych i znakomitych cudzoziemców.

O godzinie siódmej oświetlono dworzec złotemi kandelabrami, lampami i żyrandolami jaśniejącemi tysiącem świec. O siódmej godzinie dwudziestej minucie dwadzieścia jeden wystrzałów z dział, powitały przybycie pociągu królewskiego. Niezmiernym okrzykiem radości odpowiedział lud na huk artyleryi.

Jej Mość królowę Wiktoryę witano najżywszemi i najczulszemi okrzykami; jenerał Lawoestine w imieniu 9. batalionu gwardyi narodowej w służbie na dworcu kolei, podał królowej piękny bukiet, który Jej królewska Mość łaskawie przyjąć raczyła.

U wyjazdu z Dworca stała deputacya uczniów szkoły politechnicznej, których ojcowie polegli pod murami Sebastopola. Królowa, której Cesarz pokazał ten orszak młodziczy, przypatrywała się im z widocznem spółczuciem.

Okrzyki radości nieustawały wzdłuż drogi. W miarę jak zmierzch zapadał iluminacya nagła, świetna tworzyła czarującą jasność wzdłuż drogi.

O trzy kwadranse na dziewiątą zapowiedziały salwy artyleryi przybycie orszaku do St. Cloud. Jej Mość Cesarzowa stała u wschodów w towarzystwie Jej Cesarzewiczowskiej Mości księżniczki Matyldy, dam i oficerów Dworu Ich Cesarskiej Mości, tudzież marszałków pałacowych, dam i oficerów przeznaczonych do służby Jej Mości królowej podczas Jej pobytu; Ich Excelencyi wielkich dygnitarzy koronnych; Jego Exc. ministra Stanu i Domu Jego Mości Cesarza i Jego Exc. ministra spraw zagranicznych.

Zaraz po przybyciu do wielkich apartamentów, Cesarz przedstawił J. M. królowej ministrów, dygnitarzy koronnych i oficerów dworu.

O godzinie pół do dziesiątej udali się Najjaśniejsi Państwo do galeryi Dyany, gdzie dano obiad, po którym wrócili do wielkich apartamentów, gdzie zabawili do godziny jedenastej.

Wieczór był zamek St. Cloud, Boulogne i cały Paryż świetnie iluminowany."

— Do Gazety Kolońskiej piszą z Paryża:

„W ministerstwie wojny zawarto w ostatnich dniach umowy, według których liweranci muszą dostawić w ciągu najbliższych czterech lat odzieży na 450.000 żołnierzy. Oprócz tych ugód zawarto jeszcze inne względem dostawy zwyczajnych potrzeb armii francuskiej. Zdaje się przeto, że rząd francuski obmyśla środki ku pokryciu potrzeb armii liczącej 800.000 ludzi."

— Pewien dziennik Algierski donosi, że w ciągu ostatnich 12 miesięcy nie przedsięwzięto żadnej expedycyi w Algieryi, nie dano ani jednego wystrzału karabinowego. Od roku 1830 zrobiono po raz pierwszy to spostrzeżenie i jest wszelka nadzieja, że stan ten będzie trwały. Większość krajowców uznaje panowanie francuskie i uważa zdobycie kraju za czyn dokonany. W ciągu ostatnich ośmiu lat produkowała kolonia trzy razy więcej niż zkonsumować może. Arabowie i Kabyle okazują teraz równie wielką chęć nabywania i zarabiania, jak dawniej mieli chęć niszczenia.

— Jest w planie, by w najwięcej na południe leżących posiadłościach kolonii urzeczywistnić marzenia jenerała Lamoriciere, mianowicie: kopaniem studzien artezyjskich zamieniać piaszczyste pustynie Sahary w urodzajne oazy, w sposób jak użyźniono dolinę Nilu. Interesowane w tej kwestyi algierskie korporacye gminne zebrały już potrzebne na to fundusze, a jenerał Desvaux bawi teraz w Paryżu, by się porozumieć z osobami, którym polecono potrzebne działania.

Włochy.

(Jego Świątobliwość przywraca fundacyę na starych księży. — Deklaracya parochów piemonckich przy pobieraniu wsparcia.)

Jego Świątobliwość Papież oddał fundacyę „de Cento Preti," według której obszerny w wszelki potrzeby zaopatrzony gmach w Rzymie przeznaczony był na umieszczenie i pielęgnowanie starych księży, znowu na ten cel dobroczynny, i wyznaczył nowe fundusze oprócz już istniejących.

— Według dziennika *Movimento* muszą plebani stosownie do wyższego rozkazu dołączać do kwitów przy pobieraniu wsparcia z kasy kościelnej następującą deklaracyę:

„Ja niżej podpisany poprzedzam przyjęcie wsparcia parochialnego tą deklaracyą, że aktem tym nie mam zamiaru nadwerężać przepisów św. praw kanonicznych."

Dania.

(Zmiana konstytucyi powtórnie przyjęta.)

Kopenhaga, 19. sierpnia. Folksting przyjął i po drugiej rozprawie prawie jednogłośnie zmianę ustawy kardynalnej. Poprawek nie proponowano żadnych.

Królestwo Polskie.

(Pozwolenie wywozu żyta jest wyjątkowe.)

Rozporządzenie księcia namiestnika Królestwa Polskiego do urzędu celnego w Granicy, względem pozwolenia wywozu wszelkiego gatunku zboża równie do Prus, jakoteż do miasta Krakowa, objaśnia *Preuss. Corr.* następującem: Zakaz wywozu żyta z Polski nie jest zaniesiony i nie będzie nawet teraz zniesionym. Zrobiono tylko wyjątek co do wywozu na komory w Granicy i Michałowicach, przez które wolno przewozić żyto do Prus lub Austryi i dalej je rozsyłać.

Rosya.

(Intendantura marynarki czarnomorskiej przeniesiona do Mikołajewa.)

Z Odessy z d. 5. sierpnia piszą do Gazety Kolońskiej:

„We warsztatach okrętowych w Mikołajowie rozwijają nadzwyczajną czynność w budowie okrętów. Budowa parostatków odbywa się także z pośpiechem. Do największych okrętów, które tam budują, należy niezawodnie wielka śrubowa fregata „Witjaź" o 49 działach. By się przygotować na możliwy atak twierdzy Mikołajewa, gdzie się teraz koncentrują wszystkie władze marynarskie floty morza czarnego i cała czynność jej intendantury, dołożył rząd rosyjski wszelkich usiłowań i złożył tam masy materyałów obronnych. Na wypadek ataku założonoby także trudności w żegludze, która teraz jest zupełnie wolna i ożywiona dość znaczną komunikacyą z portami Chersońskim i Oczakowskim.

Grecya.

(Sprawa p. Kalergis przewleka się.)

Z Aten donoszą z d. 17. b. m.: Sprawa ministra wojny p. Kalergis jeszcze nie rozstrzygniona; Król nie podpisuje już raportów ministerstwa wojny i słychać, że Kalergis ma otrzymać trzymiesięczny urlop na podróż za granicę. Prezydent ministrów Maurokordatos wahał się dać mu dymisyę, co wywołało niechęć w publiczności.

Turcya.

(Nowy kodex handlowy. — Omer Basza zaszczycony wielką wstęgą Bath. — Trzęsienie ziemi ponawia się.)

Parostatkiem „Australia" nadeszły do Tryestu doniesienia z Konstantynopola z 13. b. m. Mianowano komisarzy dla ułożenia nowego kodexu handlowego i przyzwano do niej kilku poddanych oryentalnych. Omera Baszę udekorowano uroczyście wielką wstęgą kr. angielskiego orderu Bath. Równie w stolicy, jakoteż w Brusie ponowiły się trzęsienia ziemi.

Azya.

(Minister francuski jeszcze nie przybył do Persyi. — Syryjskie strony na czas spokojne.)

Listy z Täbris z d. 7. lipca nic jeszcze nie wspominają o przybyciu pana Bourre, a przeto francuscy poddani w Persyi zostają jeszcze pod opieką rosyjską.

— O wypadkach insurekcyjnych nad rzeką Hebron nie słychać nic pewnego. W Napluzie i Latan Kia przywrócono spokojność. Również z Damasku i Alepo wiadomości nie zatrważały.

Z teatru wojny.

Doniesienia z morza baltyckiego.

(Wyciąg z urzędowego raportu kontre-admirała Penaud o bombardowaniu Sweaborga. — Depesze na Gdańsk z 16. sierpnia o bombardowaniu Sweaborga. — Pruski okręt kupiecki ucierpiał od maszyny piekielnej.)

Monitor z dnia 18go sierpnia ogłasza raport kontre-admirała Penaud, komendanta naczelnego dywizyi okrętowej na Bałtyku z d. 11. sierpnia z pokładu okrętu Tourville do francuskiego ministra wojny. Donosi, że dnia 8. sierpnia o godzinie pół do ósmej zrana szesnaście bombard angielskich, każda o jednym moździerzu, pięć bombard francuskich, każda o dwóch moździerzach, i jedna baterya oblężnicza o czterech moździerzach, ustawione w ciągu dwóch nocy poprzedzających na wyspie Abraham w odległości 2200 metrów od twierdzy, rozpoczęły ogień na Sweaborg. Według raportu admirała Penaud odniosło bombardowanie najpomyślniejszy skutek. Już po trzygodzinnej kanonadzie widoczne były szkody wyrządzone bombami. Na kilku punktach odrazu wszczęły się pożary, i wnet widziano z okrętów sprzymierzonych płomienie buchające ponad kopułą kościoła położonego na północnej stronie wyspy Est-Swarto. Jest to, pisze raport, prawie jedyny pomnik, który na wyspach Vargon i Swarto nietknięty pozostał od naszego ognia. Raz po razu dały się słyszeć cztery straszne explozye; pożar ogarnął magazyny prochu i amunicyi. Szczególnie dwie ostatnie explozye były okropne, musiały, pisze raport, wyrządzić nieprzyjacielowi ogromne szkody w ludziach i w materyałach. Przez kilka minut słyszano huk pękających bomb i granatów.

Dnia 11. sierpnia o czwartej godzinie rano ustało bombardowanie; trwało przeto dwa dni i dwie nocy, w ciągu których Sweaborg przedstawiał ogromne ognisko pożaru. Ogień zniszczył prawie całą twierdzę, warsztaty, magazyny, koszary, rozmaite zakłady urzędowe i znaczne zapasy arsenału.

„Ogień naszych moździeży i granatników, pisze raport, tak był celny, że w obawie, ażeby zupełnie nie zgorzał okręt trzypokładowy, stojący w przesmyku między Sweaborgiem a wyspą Back-Holmen, nieprzyjaciel ściągnął go w nocy do portu“.

Straty Rosyan musiały według raportu kontre-admirała Penaud być bardzo znaczne, ze strony sprzymierzonych poległ tylko jeden majtek angielski, a kilku odniosło lekkie rany. Wkońcu oddaje kontre-admirał Penaud pochwały męztwu swej dywizyi, i ścisłemu porozumieniu panującemu między dowódzcami. Przyrzeka nadesłać sprawozdanie więcej szczegółowe, i przedłoży oraz ministrowi wojny nazwiska oficerów, marynarzy i żołnierzy, którzy odznaczeniem się w tej walce zasłużyli na nagrodę.

— Gazeta *Times* zawiera następującą depeszę z Gdańska pod dniem 16. sierpnia ósma godzina wieczór: „Okręt „Vulture“ zawinął z pocztą. Eskadry sprzymierzone powróciły dnia 13. z Sweaborgu do Nargen. Pomyślny wypadek pod Sweaborgiem potwierdza się zupełnie. Żaden okręt nie jest znacznie uszkodzony. Straty z angielskiej strony są: nikt nie poległ, ranieni dwaj oficerowie i około 30 szeregowców. Strata francuska jest również mało znacząca“. — *K. H. Z.* donosi podobnież z Gdańska pod dniem 17go sierpnia: „Okręt „Vulture“, który właśnie przybił do lądu, potwierdza wiadomości przywiezione dnia 15. b. m. okrętem „Pelican“. Zburzenie Sweaborgu jest dokonane, fortyfikacye są prawie całkiem zniszczone. Strata sprzymierzonych prócz kilku rannych ludzi i uszkodzonych okrętów jest nieznaczna. Załoga rosyjska i okręta wojenne, z których dwa spłonęło, cofnęły się. Sprzymierzeni tymczasowie lądowali na wyspy. Flota sprzymierzonych stoi teraz na kotwicy w zatoce Sweaborga, a ośm okrętów pod Kronsztadem“.

— Z **Szczecina** donoszą, że jeden pruski okręt kupiecki natrafił w zatoce fińskiej na maszynę piekielną, i wyleciał w powietrze. Jest to statek sztralsundzki „Hildegard Schwarzer“ pod wodzą kapitana Brandenburg, który wiózł zapas węgla dla floty angielskiej. W miejsce wyłowionych maszyn piekielnych pozatapiali Rosyanie nowe.

Doniesienia z-nad czarnego morza.

(Depesza jenerała Pelissier z 17. sierpnia w zupełności z Monitora. — Utarczka z 16. b. m. według depeszy Warneńskiej na Bukareszt. — Obronne przedsiębierstwo Rosyan w Sebastopolu. — Położenie Karsu przykrzejsze. — Nowe zasiłki do Erzerum. — Sumy na opędzenie potrzeb nadesłane.)

— Francuski minister wojny otrzymał następującą w Monitorze ogłoszoną depeszę jenerała Pelissier z dnia 17. sierpnia o godzinie pół do dwunastej wieczór:

Podczas wczorajszego ataku nieprzyjaciel wyruszył w pięć dywizyi, 6000 koni i 20 bateryi z postanowieniem zająć wzgórza Fediuchiny. Przeprawiwszy się przez rzekę na kilku punktach, nagromadził narzędzia saperów wszelkiego rodzaju, faszyny, drabiny, które pozostawiał na placu cofając się z pośpiechem.

Jak zawsze artylerya nasza walczyła dzielnie i szczęśliwie. Baterya pozycyjna angielska na wzgórku piemonckiem silnie nas wspierała. Rosyanie zostawili na placu przynajmniej 2500 poległych; 38 oficerów rosyjskich i 1620 żołnierzy znajdują się w naszych ambulansach. Słychać, że trzech jenerałów rosyjskich poległo. Oprócz tego zabraliśmy 400 jeńca. Z naszej strony straciliśmy 181 poległych i 810 rannych. Ciężko ranni są: Tixier, Darbois, Alpy i Saint-Remy; lekko ranni: Polhes, Barthe i Gagneur.

— O ataku Rosyan na linię rzeki Czarnej z 16. b. m. otrzymano dwie inne depesze telegraficzne z Warny na Bukareszt, które jednak nic nowszego nie zawierają. Okopów wzniesionych przez Sardyńczyków nie mogli Rosyanie zburzyć, gdyż Francuzi zagrażali obu ich skrzydłom pod Traktirem i Bajdarem, a Turcy i Sardyńczycy w połączeniu jednej części kawaleryi francuskiej w liczbie około 50.000 żołnierza z 96 działami bili się odważnie. Zamiarem Rosyan było opanować wzgórza bałakławskie, dominujące nad Bałakławą, a gdyby im się było powiodło, natenczas wodzowie armii połączonych musieliby byli bombardowanie Sebastopola i szturm wieży Małakowa na jakiś czas zawiesić.

Dnia 14. b. m. przybyły do Bałakławy spodziewane okręta z amunicyą, i natychmiast zawieziono tysiące bomb i granatów koleją żelazną aż do reduty Grom i Wiktorya.

Załogę sebastopolską wzmocnił znów oddział greckich ochotników. W twierdzy miały choroby sprawić wielkie spustoszenia.

Z azyatyckiej widowni boju nic ma nic nowego.

— Z-pod *Sebastopola* otrzymał dziennik *Milit. Ztg.* doniesienia sięgające po dzień 4. b. m. Wódz naczelny książę Gorczakow potwierdził projekt jenerała od inżynieryi Tottleben'a, kierującego pracami obronnemi, a mianowicie rzucenia mostu łyżwowego w zatoce, począwszy od bateryi mikołajowskiej aż do bateryi Korniłowa (zwanej także katarzyńską). Korzyści tego wielkiego dzieła są śród teraźniejszych stosunków widoczne; za jego pomocą otrzymano najprzód komunikacyę między stroną północną i południową; będąc tez Rosyanie pewni tego mostu niepotrzebują w stronie południowej utrzymywać tak licznych wojsk, a nadto mogą już teraz uchronić się od zgubnego ognia nieprzyjacielskiego. Obu przyczołków tego mostu bronią nietylko bateryе, lecz nadto działa tych bateryi strychuja Karabelnę i zatokę tamtejszą. Dnia 3go b. m. odbyło się uroczyste poświęcenie tego mostu olbrzymiego w obecności księcia Gorczakowa, jenerał-adjutanta Osten-Sacken'a i innych wyższych osób wojskowych.

— Listy z Trebizondy z d. 7. b. m. donoszą, że do Erzerum nie nadeszły żadne doniesienia, ani przesyłki pocztowe z Kars, z czego wnosić można, że twierdza jest ściślej obsaczona. Hafis Basza przybył na czele 10.000 Baszi-Bożuków do Erzerum. Do Trebizondy nadeszła przesyłka Porty w sumie 7 milionów piastrów na pokrycie najbliższych i najnaglejszych potrzeb armii anatolskiej.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Londyn, 20. sierpnia. Jenerał lord Gough mianowany został pułkownikiem gwardyi koronnej (horse-guards) na miejsce zmarłego lorda Raglana. Książę Newcastle zachorował bardzo w Krymie, ale według najnowszych wiadomości ma się już lepiej.

Madryt, 16. sierpnia. Nowy spisek odkryto w Barcelonie. Aresztowano wiele osób. Kuryer z Andaluzyi przywiózł wiadomość, że dwaj naczelnicy Karlistów Arevalo i Sarria Arteaga wylądowali w pobliżu Nerja i usiłują wzniecić powstanie w południowej Hiszpanii. Władze powzięły stosowne środki, by zapobiedz rozruchom.

Konstantynopol, 9. sierpnia. Pan Benedetti odpłynął dziś do Egiptu po swą małżonkę, która w Alexandryi bawi przy ojcu. Wczoraj miał zaszczyt być na audyencyi pożegnawczej u Sułtana.

Alexandrya, 7. sierpnia. *Journal des Debats* pisze: Doniesienia z Abissynii są ciekawe, zwłaszcza że kraj ten stał się widownią politycznych i wojskowych rewolucyi. Króla Ubi zepchnął z tronu i zamordował krewny jego nazwiskiem Cassa. Uzurpator ten przywłaszczył sobie koronę abisyńską, i przyjął tytuł „wielce chrześciańskiego“ króla; oświadczył się też z zamiarem zdobycia znów Sudanu i oderwania go od Egiptu. Jak wiadomo zdobył Mehemet-Ali prowincyę tę na Abissynii.

Dzisiejszą pocztą nieotrzymaliśmy dzienników wiedeńskich.

Wiadomości handlowe.

(Targ Ołomuniecki na woły.)

Ołomuniec, 14. sierpnia. Spęd bydła rzeźnego na dzisiejszym targu wynosił tylko 130 wołów; mianowicie przypędzili Jakób Schindler z Weisskirch 31 sztuk, Abraham Klausenstock z Osieka 18 sztuk; Mojżesz Brühl z Żurawna 17 sztuk, w mniejszych partyach 64 sztuk. W drodze sprzedano 1168 wołów; mianowicie sprzedali już w Biale do Prus Antoni Faber z Bochni 60 sztuk i Dawid Geiger z Sącza 53 sztuk. W Boberku sprzedał Abraham Klausenstock z Wiśnicza 16 sztuk, w Neutitschein sprzedał Abraham Silber 148 sztuk; Majer Güldener 96 sztuk, Mojżesz Brühl 41 sztuk i Fiszel Rubner 77 sztuk, wszyscy z Żurawna; Samuel Berl ze Stanisławowa 70 sztuk. W Lipniku sprzedali Hersz Schoenfeld ze Stryja 158 sztuk, Markus Kriss z Żurawna 103 sztuk, Osias Dawid z Rzeszowa 53 sztuk, Hersz Allerhand z Żurawna 130 sztuk do Wiednia i 30 sztuk do Prus. Aba Süssman z Sokołowa 119 sztuk. Pod Wiedniem „auf der Spitz“ sprzedano 19 sztuk. — Spęd bydła na targowicy wiedeńskiej liczył 1460 wołów, cetnar płacono po 27 do 29 złr. m. k. Na przyszły tydzień zapowiedziano z Galicyi około 700 wołów.

Kurs lwowski.

Dnia 24. sierpnia.		gotówką		towarem	
		złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	5	20	5	23
Dukat cesarski	„ „	5	23	5	26
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	16	9	20
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	$47\frac{1}{2}$	1	$48\frac{1}{2}$
Talar pruski	„ „	1	43	1	45
Polski kurant i pięciozłotówka . .	„ „	1	18	1	19
Galicyj. listy zastawne za 100 zr.	bez kuponów	92	15	92	45
Galicyjskie Obligacye indem. . .	bez kuponów	70	45	71	10
5% Pożyczka narodowa . . .	bez kuponów	80	30	81	30

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 24 sierpnia 1855.		złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	m. k.	92	—
„ przedał „ „ 100 po	„ „	—	—
„ dawał „ „ za 100	„ „	—	—
„ żądał „ „ za 100	„ „	92	30

Wiedeński kurs papierów.

		Dnia 20. sierpnia.		w przecięciu
Obligacye długu państwa . . .	5%	za sto	$75\frac{1}{2}$ $\frac{3}{4}$	$75\frac{1}{2}$
detto pożyczki narod. . .	5%	„	$80\frac{1}{2}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{3}{4}$	$80\frac{5}{8}$
detto z r. 1851 serya B. . .	5%	„	—	—
detto z r. 1853 z wypłatą .	5%	„	—	—
Obligacye długu państwa	$4\frac{1}{2}$%	„	66	66
detto detto	4%	„	$60\frac{1}{2}$	$60\frac{1}{2}$
detto z r. 1850 z wypłatą .	4%	„	—	—
detto detto detto .	3%	„	—	—
detto detto	$2\frac{1}{2}$%	„	—	—
Pożyczka z losami z r. 1834 . .		„	229	229
detto detto z r. 1839 . .		„	—	—
detto detto z r. 1854 .		„	$98\frac{1}{4}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{1}{2}$	$98\frac{3}{8}$
Obl. wiéd. miejskiego banku	$2\frac{1}{2}$%		—	—
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850 . .	5%		—	—

Obl. indemn. Niż. Austr.	5%	—	—
detto krajów koron.	5%	69½ 70	69¾
Akcye bankowe		961 963	962
Akcye n. a. Tow. eskp. na 500 złr. . .		—	—
Akcye kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr.		2020 2030	2025
Akcye kolei żel. Glognickiej na 500 złr.		—	—
Akcye kolei żel. Edynburskiej na 200 złr. . . .		—	—
Akcye kolei Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej na 250 złr.		—	—
Akcye Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr. . . .		577	577
Akcye austr. Lloyda w Tryeście na 500 złr.		482½ 485	483¾
Galicyjski listy zastawne po 4% na 100 złr.		—	—
Renty Como		—	—

Wiedeński kurs wekslów.

Dnia 20. sierpnia.		w przecięciu
Amsterdam za 100 holl. złotych	95 95¾ 96 l.	95½2 m.
Augsburg za 100 złr. kur.	115¾ 116¼ ¾	116¼ uso.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24½ fl.	115½ l.	115½3 m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	—	— 2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	84 84¾ 85	84¾2 m.
Lipsk za 100 talarów	—	— 2 m.
Liwurna za 300 lire toskań.	114 114½ l.	114¼2 m.
Londyn za 1 funt sztrl.	11—12 14 15 l.	11-15 2 m.
Lyon za 300 franków	—	— 2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	114½ ¾ l.	114⅝2 m.
Marsylia za 300 franków	134 134½ ¾ l.	134¼2 m.
Paryż za 300 franków	134 134½ ¾ l.	134¼2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	234	234 31 T.S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	—	— T.S.
Cesarskie dukaty	21 21¼ ½	21¼ Agio.
Ducaten al marco	— . . . . —	Agio.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. sierpnia o pierwszej godzinie po południu.

Amsterdam 95½. — Augsburg 116. — Frankfurt 115. — Hamburg 84¼. — Liwurna 113¼. Londyn 11.12 l. - Medyolan 114⅜ l. — Paryż 134 l.

Obligacye długu państwa 5% 76½ — 76⅝ Detto S. B. 5% 87 — 88. Detto pożyczki narod. 5% $80\frac{13}{16}$—80⅞ Detto 4½% 66⅜—66½. Detto 4% 60½ — 61. Detto z r. 1850 z wypłata 4% — — —. Detto z r. 1852 4% — — —. Detto Glognickie 5% 92¼—92¾. Detto z r. 1854 5% — — —. Detto 3% 46½ — 47. Detto 2½% 37¼ — 37¾. Detto 1% 15½ — 15⅝. Obl. indemn. Niż. Austr. 5% 79 — 80 Detto krajów kor. 5% 70 — 76. Pożyczka z r. 1834 229—229½. Detto z r. 1839 119½ — 120 Detto z 1854 98⅝—98¾. Oblig. bank. 2½% 55 — 56. Obl. lom. wen. pożyc. r. 1850 5% 97 — 99. Akc. bank. z ujmą 976 — 978. Detto bez ujmy — — —. Akcye bankowe now. wydania — — —. Akcye banku eskomp. 86¼ — 86¾. Detto kolei żel. półn. Ces. Ferdynanda 204⅜ — 204½. Wied.-Rabskie — — —. Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej 227 — 229. Detto Tyrnawskiej 1. wydania 18 — 20. Detto 2. wydania 25 — 30. Detto Edynburgsko-Neusztadzkiej 90½—90¾. Detto żeglugi parowej 581 — 583. Detto 11. wydania —. Detto 12. wydania 576 — 578 Prior. obl. Lloydy (w srebrze) 5% 92 — 92¼. Północn. kolei 5% 83 — 83⅛. Glognickie 5% 70—71. Obligacye Dun. żeglugi par. 5% 82 — 82½. Detto Lloyda 488—490. Detto młyna parowego wiedeń. 107 — 108 Renty Como 13 — 13⅛. Esterhazego losy na 40 złr. 72 — 72½. Windischgrätza losy 25¾ — 26. Waldsteina losy 24¾ — 25. Keglevicha losy 9⅜ — 10. Cesarskich ważnych dukatów Agio 20⅞—21.

(Kurs pieniężny na giełdzie wied. d. 21. sierpnia o pół do 2. po południu.)

Ces. dukatów stęplowanych agio 20⅞. Ces. dukatów obrączkowych agio 21⅜. Ros. imperyały 9.20 Srebra agio 17½ gotówką.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 24 sierpnia.

Obligacye długu państwa 5% 76⅛; 4½% —; 4% — ; 4% z r. 1850 — 3% —; 2½% —. losowane obligacye 5% —; Losy z r. 1834 za 1000 złr —; z. r. 1839 —. Wiéd. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —; Akcye bank. 976 Akcye kolei półn. 2045 Glognickiej kolei żelaznej —. Odenburgskie —. Budwejskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 571. Lloyd —. Galic. l. z. w Wiédniu —. Akcye niż.-austr. Towarzystwa eskomptowego a 500 złr. — złr.

Amsterdam l. 2. m. —. Augsburg 116¼ l. 3 m. Genua — l. 2. m. Frankfurt 115¼. l. 2. m. Hamburg 84½ l. 2 m. Liwurno — l. 2. m. Londyn 11.12½. l. m. Medyolan 114¾. Marsylia 134. Paryż 134½. Bukareszt —. Konstantynopol —. Smyrna —; Agio duk. ces 20¾ Pożyczka z roku 1851 5% lit. A. —. lit. B. — Lomb. — ; 5% niż. austr. obl. indemn —; innych krajów koron. 70⅞; renty Como —; Pożyczka z roku 1854 98⅜ Pożyczka narodowa 81⅛. C. k. austr. akcye skarb. kolei żelaz. po 500 fr. 297½—328 fr.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24. sierpnia.

Hr. Krasiński August, z Bełzca. — PP. Zbyszewski Wiktor, adwokat kraj., z Tarnowa. — Morawetz Henryk, doktor praw, z Jarosławia. — Borowski Idzi, z Turza. - Martyni Kornel, c. k. radca apell., z Stanisławowa. — Podowski Wilhelm, z Janowa. — Duniecki Józef, adwokat kraj., z Batiatycz — Wierzbicki Julian, z Kutkorza. — Grochowalski Karol, z Tuczny. — Suchodolski Wiktor, z Seredniej wsi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24 sierpnia.

Hr. Skarbek Aleksander, do Tarnopola. - Hr. Pejacowich Władysław, do Krakowa. — PP. Jorkasz Koch, c. k. sekretarz finans., do Krakowa. — Krzeczunowicz Ignacy, do Stanisławowa. — Grochowalski Karol, do Tuczny. — Zagórski Mieczysław, do Wołkowa. — Podoski Wilhelm, do Janowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 22. i 23. sierpnia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zrana	326.79	+ 14.3°	86.2	zachodni sł.	pochmurno
2 god. pop.	326.57	+ 18 2°	74 9	„ „	„
10 god. wie.	327 06	+ 13.6°	87 6	„ „	„
Po południu deszcz 0‴43.					
6 god. zran.	327 09	+ 11.6°	91.8	zachodni sł.	pochmurno
2 god. pop.	326.52	+ 21 0°	62.8	zachodni „	„
10 god. wie.	327.35	+ 14 6°	84.9	wschodni „	„

Termina

sprzedaży, kupna, dzierzawy, licytacyi i t. d.

Dnia 27. sierpnia: Licytacya dóbr Tarnowa z przyległościami w Tarnowie. — Licytacya na transport przyrządów artyleryi we Lwowie. — Wydzierzawienie spustu stawu Olszanieckiego w Przemyślu. — Wydzierzawienie dochodów celnych w dobrach kameralnych Peczeniżyn i Jabłonów w Kołomyi. — Wydzierzawienie podatku konsumcyjnego w Brzeżanach, Stryju i Wadowicach. — Restauracya budynku eraryalnego w Brodach. — Licytacya na dostawę żywności dla wojska w Stanisławowie. — Wydzierzawienie podatku konsumcyjnego w samborskim okręgu kameralnym w Samborze.

Dnia 28. sierpnia: Wydzierzawienie dochodów miejskich w Serecie. — Licytacya realności pod nr. 114 w Samborze. — Licytacya realności pod nr. 603¼, 166 i $167\frac{4}{4}$ we Lwowie. — Wydzierzawienie młyna kameralnego w Samborze — Wydzierzawienie podatku konsumcyjnego w Brzeżanach, w Brodach, Wadowicach, w Samborze i w Stanisławowie. — Licytacya gruntu nr. 107 na Zapłotynie w Stryju. — Licytacya realności pod nr. 196⅕ w Żółkwi. — Licytacya na dostawę materyału na gościniec w Stryju. - Wydzierzawienie propinacyi w Starem Mieście. — Licytacya trzech koni z pod landsdragonów i t. p. w Brzeżanach.

Dnia 29. sierpnia: Wydzierzawienie gruntów wojtowskich w Starem Mieście. — Wydzierzawienie podatku konsumcyjnego w Samborze i Stanisławowie — Licytacya na reparacyę uszkodzeń elementarnych w Stryju. — Wydzierzawienie podatku konsumcyjnego w Wadowicach, w Brzeżanach. — Licytacya na wikt aresztantów kryminalnych w Samborze.

Dnia 30. sierpnia: Licytacya dóbr Biczyce, Krasne i Trzetrzewina w Tarnowie. - Licytacya części wsi Michalczowa w Tarnowie. — Licytacya części wsi Turze we Lwowie. — Wydzierzawienie podatku konsumcyjnego w Brzeżanach, Stryju, Wadowicach, Stanisławowie, Rzeszowie. — Licytacya reparacyi gr. kat. kościoła w Hołosku wielkiem i budynków parafialnych w Zimnowodzie we Lwowie. — Licytacya realności w Pruchniku.

Dnia 31. sierpnia: Licytacya szarwarku na gościniec okręgu Kałuskiego w Stryju. - Wydzierzawienie podatku konsumcyjnego w Samborze, Rzeszowie i Wadowicach. — Licytacya na dostawę beczek i materyału w Wieliczce. — Licytacya realności pod nr 194 w Rudkach. — Wydzierzawienie miejskich dochodów z rogatki w Brodach. — Wydzierzawienie propinacyi piwa w Kałuszu.

KRONIKA.

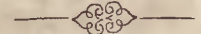
(Stan cholery we Lwowie.)

Na dniu 23. sierpnia wydarzyło się 23 nowych wypadków słabości a 17 wypadków śmierci. W ogóle od powstania zarazy zasłabło 5422, a umarło 2703 osób.

Do osobliwości na wystawie przemysłowej należy rój pszczół, jakiego Paryżanin niewidział. Jest-to po prostu ul w kształcie skrzyni, której ściany złożone są ze szkła w górze i w dole, tak iż jak najdokładniej można widzieć ruch i życie tej rzeszy. Obie szklanne ściany, śród których jest zamknięta ta monarchia najdawniejsza w świecie, są w odległości czterech cali od siebie, a płyta cała wynosi niemal jeden metr kwadratowy. Pszczoły były dotąd zamknięte i nie wylatywały, karmiły się miodem z plastrów ustawionych w ulu i tem, co im dodawał ich pasiecznik. Ale od kilku dni, gdy przyprawiono do ula rurę szklanną wychodzącą nad dach galeryi zaczęły wylatywać w pole. Pod wieczór wszystkie są z powrotem w ulu. Ten rój pszczół za szkłem jest dla Paryżanów nowem widowiskiem, który zwabia wielu ciekawych.

— Jeden z przemysłowych paryzkich podjął się wysadzać nowy bulewar ratusza zawsze kwitnącemi drzewami; drzewo, gałęzie, liście i kwiaty mają być mianowicie z cynku.

— Roku zeszłego rozstał się z tym światem w Vilvorde pewien oficer pensyonowany, który służącej swojej zapisał dożywocie z tym obowiązkiem, by psa jego doglądała i karmiła, za co osobno pobierać ma miesięcznie pięć franków. Zaszły ztąd spory ze spadkobiercami, bo dziwny im był zapis dożywocia dla psa, lecz sąd wydał wyrok taki, by służąca ta przychodziła co-miesiąc z psem swoim po te pięć franków.

Przy dzisiejszej Gazecie Nr. 34. Dodatku tygodniowego.

Główny Redaktor *M. Szczeniawa Sartyni.* *Z c. k. galic. drukarni rządowej.*